

1894.

Z Těšínska.

Ví - tej Je - zu Kri - ste s ne - be - ské vy - so -
ví - tej z Pan - ny či - sté náš předra - hý ho -

sti; Při - šel's k nám od Ot - ce, spa - se - ní
sti.

způsob - ce, to - běť se tě - ší - me, vši - ckni ra -

du - je - me; Kri - ste krá - li náš!

Vítej Jezu Kriste
s nebeské vysosti;
vítej z Panny čisté,
naš předrahý hosti.
Přišel's k nám od Otce,
spasení způsobce,
toběť se těšíme,
všickni radujeme,
Kriste, králi náš!

Navštívil's nás hříšné
zde v tomto vězení,
z té lásky přílišné
nás všech k vykoupení.
S nebeským bohatstvím
přišel's k nám chudičkový
abys nám daroval,
sebou zbohacoval,
Kriste, králi náš!

Ty jsa král důstojný
Syn všemohoucího
Pána, Bůh velebný,
nad nějž nic vyššího.
Však's sebe nevážil,
pro nás hříšné zmařil,
nám jsi podobný,
nám krom hříchu rovný,
Kriste, králi náš!

Ó co tebou hnuło,
že's se tak ponížil?
co k tomu nutilo,
aby hříšným sloužil?
Než milost' horlivá
ta spravedlivost' tvá
chtěl's ji vždy činiti,
naším Otcem býti.
Kriste, králi náš!